U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **A. S.**, zastoupeného advokátem Mgr. Ladislavem Bártou, Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2019, čj. OAM-491/LE-BA02-BA04-PS-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 7. 2021, čj. 17 A 8/2020 - 114,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 3 400 Kč, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Hlídka cizinecké policie zadržela žalobce dne 2. 12. 2019 na cestě do Německa, kam cestoval ze Srbska společně s dalšími čtyřmi cizinci skrytý v návěsu nákladního automobilu. Žalobce byl nejprve zajištěn za účelem správního vyhoštění. Dne 6. 12. 2019 však požádal o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný proto rozhodl dne 10. 12. 2019 o zajištění žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (usoudil totiž, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu jen s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění), a to do 25. 3. 2020.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou krajský soud zamítl (předcházející procesní historii nepovažuje NSS za nezbytné nyní znovu opakovat a odkazuje na rekapitulační část napadeného rozsudku).

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, v níž namítá, že žalovaný a krajský soud nesprávně posoudili možnost uložit žalobci – namísto zajištění – zvláštní opatření podle § 47 zákona o azylu.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud ji odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021 - 28, body 11–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] NSS neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti (ani stěžovatel sám nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná).

[7] Žalobce byl zajištěn podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož žalovaný může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany, *nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.*

[8] Spor je v této věci jen o to, zda mohla být uložena zvláštní opatření podle § 47 zákona o azylu (povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo se osobně hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené). Taková opatření lze uložit, *je-li důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany.*

[9] NSS nemá výhrady k tomu, jak tuto otázku vyhodnotili žalovaný a krajský soud. Krajský soud posoudil věc v souladu se stálou judikaturou NSS, podle níž možnost uložit zvláštní opatření namísto zajištění cizince bude nutně záviset na důvodu zajištění (usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 2. 2017, čj. 5 Azs 20/2016 - 38, č. 3559/2017 Sb. NSS, body 32 a 36, a rozsudek ze dne 28. 6. 2017, čj. 1 Azs 349/2016 - 48, bod 25). Krajský soud i žalovaný vzali v úvahu individuální okolnosti stěžovatelova případu (zejména okolnosti jeho přicestování do Česka bez cestovního dokladu a oprávnění k pobytu, stěžovatelův úmysl dostat se do Německa) a dospěli ke správnému závěru, že by uložení zvláštního opatření zřejmě nebylo účinné. Ačkoli odůvodnění žalovaného je v tomto bodě spíše stručné a obecné, krajský soud se spornou otázkou již podrobně zabýval a jeho odůvodnění obstojí i z pohledu judikatorních požadavků na výjimečnost zajištění jako zásahu do cizincovy osobní svobody. Žalovaný i krajský soud dostatečně zvážili stěžovatelovu pobytovou historii a jeho chování.

[10] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud

ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.).

[11] Pro úplnost soud reaguje na stěžovatelovu výhradu týkající se náhrady nákladů řízení. Krajský soud stěžovatelovu zástupci nepřiznal náhradu za promeškaný čas ve výši 2 000 Kč při cestě Ostrava-Plzeň a zpět za účelem studia spisu s odůvodněním, že nahlížet byl na základě substituční plné moci advokátní koncipient, který má promeškaný čas vyplacen v podobě mzdy. Tuto úvahu krajského soudu nepovažuje NSS za správnou. Podle § 26 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, může advokáta při jednotlivých úkonech právní pomoci zastoupit i zaměstnanec advokáta nebo advokátní koncipient. V této věci do spisu krajského soudu nahlédla advokátní koncipientka Mgr. B. na základě substituční plné moci vystavené stěžovatelovým zástupcem pro tento úkon. Názor krajského soudu nemá oporu v zákoně; z hlediska náhrady nákladů řízení není důvod rozlišovat mezi tím, zda úkon, za nějž náleží advokátu náhrada, provedl ustanovený zástupce osobně, anebo prostřednictvím svého substituta, který k tomu má potřebné oprávnění. Jelikož však stěžovatelův zástupce výslovně uvádí, že nežádá, aby NSS zrušil výrok krajského soudu o jeho odměně, vyjádřil se NSS k této otázce *obiter dictum*.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak toto právo měl, žádné náklady nevznikly.

[13] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 19. 10. 2020 ustanoven advokát, který jej zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu za zastupování v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za jeden úkon právní služby, a to sepsání a podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)], za který mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu